

Publicerad 2014-06-30 10:47 av bittemi

kommer du ihåg oss?

Minns du när vi stannade vid diket och grät över den döda katten? Förmodligen hade den blivit överkörd och vi sörjde det grymma ödet.

Strax därefter hittade vi en matta av gullvivor intill en fallfärdig lada. Vi plockade och plockade med iver i fingrarna och ögonen fulla av allt det gula.

Sedan begravde vi en död råtta, läste några minnesord och höll en tyst minut med sänkta huvuden.

Kommer du ihåg vår fascination för det oförklarliga?

Vi hade hört att det fanns en osalig ande i ett vindskapell

och vi smög oss dit med tunna steg. Lyssnade spánt och hörde ett släpande ljud däruppe. Sedan såg vi en flyktig skugga. Då höll vi andan och sprang. Och vi föll som kägler nerför trappan. Sedan låg vi skrattande i en hög när spänningen släppte och vi lovade varandra högtidligt att aldrig berätta för någon.

Och svarta damen. Hon med sorgflor som var så förfärligt blek. Visst minns du? Vi visste inte om hon var av djävulen eller om hon irrade osalig i sin sorg.

En kväll då det skymde i skogen såg vi en svart läderhandske ligga övergiven intill en bäck. Det är hennes sa våra ögon till varann och vi tyckte oss se en skymt av hennes svarta klänning bakom en gran.

Skräckslagna rusade vi därifrån. Ännu en gång lovade vi varandra att ingen skulle få veta.

Vi pratade nästan jämt långt in i natten. Om allt, Gud och stjärnorna..

Vårt rum blev till kosmos där vi flög mellan galaxerna och inget slut fanns någonstans.

Vi var så fulla av det vi var.

Minns du hur färgerna skiftade,
hur allt var där?

Hemskt och underbart

Var allt där

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren bittemi med Poeter.se id #40390 innehar upphovsrätten